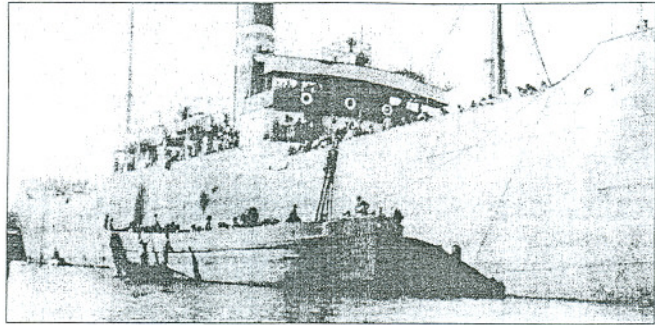

“Τα πλοία της συμπόνιας” είναι ο τίτλος του βιβλίου του Χρήστου Παπουτσή, Βατουσιανού της διασποράς, που κυκλοφόρησε πρόσφατα από τις Εκδόσεις “Καστανιώτη” και μας μεταφέρει στη Σμύρνη του 1922 αποκαλύπτοντας όλα όσα συνέβησαν στους Έλληνες της Μικράς Ασίας το Σεπτέμβριο της χρονιάς αυτής. Ήταν μια περίοδος τραγική και συνάμα ηρωική, ωστόσο, με το πέρασμα του χρόνου, τα γεγονότα λησμονήθηκαν, αν και οι συνέπειές τους έχουν αφήσει το σημάδι τους σε εκατοντάδες χιλιάδες οικογένειες.

“ΤΑ ΠΛΟΙΑ ΤΗΣ ΣΥΜΠΟΝΙΑΣ”

Το δράμα της Σμύρνης με την πένα ενός Βατουσιανού

Το βιβλίο βασίζεται στη δεκαετή έρευνα του Χρήστου και της Μαίρης Παπουτσή, που ταξίδεψαν σε ολόκληρο τον κόσμο προκειμένου να τεκμηριώσουν, με βάση τις ιστορικές πηγές, την αλήθεια γύρω από τη διάσωση των προσφύγων. Μέσα από ένα πλούσιο υλικό (δημοσιεύματα στον Τύπο, ναυτικά ημερολόγια, επιστολές και τηλεγραφήματα, αφηγήσεις από επιζώντες, φωτογραφίες), το οποίο δημοσιεύεται για πρώτη φορά, τα “Πλοία της συμπόνιας” δίνουν απαντήσεις -απαντήσεις αναπάντεχες- στα ερωτήματα που μας απασχολούν σχετικά με την καταστροφή της Σμύρνης. Πρόκειται για ένα βιβλίο που διαλύει τους κοινούς μύθους και αποκαλύπτει τους πραγματικούς σπυγίρες αυτής της τραγωδίας, αναδεικνύοντας μία από τις πιο οδυνηρές εξόδους στην ιστορία των Ελλήνων Μικρασιατών από τη γη των προγόνων τους.

Ο συγγραφέας

Ο Χρήστος Παπουτσή, από το Χέιβερχιλ της Μασαχουσέτης, είναι δεύτερης γενιάς Έλληνας της Αμερικής. Ο πατέρας του γεννήθηκε στη Βατούσα της Λέσβου και η οικογένεια της μητέρας του κατάγει από το Ασβεστοχώρι της Θεσσαλονίκης. Σπούδασε διοίκηση επιχειρήσεων στο Πανεπιστήμιο του Νιου Χάμψαϊρ (Southern New Hampshire University) και στη συνέχεια πραγματοποίησε μεταπτυχιακές σπουδές στο Πανεπιστήμιο του Χάρβαρντ, στον τομέα Νομικής, Διαμεσολάβησης και Ψυχολογίας.

Τα “Πλοία της Συμπόνιας” δεν αφηγούνται ολόκληρη την ιστορία της Σμύρνης και της Μεγάλης Πυρκαγιάς που την κατέστρεψε. Όμως το βιβλίο περιγράφει τις συνθήκες που δημιουργήθηκαν από τη Μεγάλη Πυρκαγιά στις 14 Σεπτεμβρίου του 1922 και από τον αποφασιστικό ρόλο που διαδραμάτισε ο Έισα Τζένινγκς στη διάσωση των προσφύγων από τη σφαγή. Οι φωτογραφίες χαράζονται ανεξίτηλα στη μνήμη μας. Οι αυθεντικές περιγραφές των γεγονότων και οι ανταποκρίσεις από τις άλλες χώρες παρουσιάζονται με τέτοιο τρόπο που ο αναγνώστης βρίσκεται στον τόπο του μακλειού και νιώθει την αγωνία, τον πόνο, την απόγνωση, και επίσης την ελπίδα καθώς φτάνουν τα πλοία.

Το 1961 έλαβε τον τιμητικό τίτλο του διδάκτορα Νομικής. Στη συνέχεια, και για τριάντα πέντε χρόνια, ασχολήθηκε με τη διοίκηση επιχειρήσεων. Χάρη στο φιλανθρωπικό του έργο, τόσο στη γε-

✓ Ένα νέο βιβλίο που κυκλοφόρησε πρόσφατα από τις Εκδόσεις “Καστανιώτη”, με συγγραφέα τον Λέσβιο Χρήστο Παπουτσή, αγγίζει μια ιδιαίτερα ενδιαφέρουσα παράμετρο του δράματος της μικρασιατικής καταστροφής, και της διάσωσης των προσφύγων

“Έπεσα στο κρεβάτι και άρχισα να κλαίω”

«Μέχρι τις 16.00 του ίδιου απογεύματος το Constantinople ήταν πλέον φωτωμένο. Ο καπετάνιος ζήτησε από τον Τζένινγκς να συνοδεύσει τους πρόσφυγες ώστε να είναι ασφαλής η αποβίβασή τους στη Μυτιλήνη. Καθώς επιβιβάστηκε τον περίμενε μια στρατιά από Έλληνες που ένωσαν ευγνώμονες. «Μετά βίας μπορούσα να κινηθώ ανάμεσα στο πλήθος που συνωστίζονταν γύρω μου», θυμάται ο Τζένινγκς. «Έπεφταν στα πόδια μου με ευγνωμοσύνη και με φιλοφύσαν. Γέροι άνθρωποι γονάτιζαν φιλώντας τα κέρια και τα πόδια μου, με δάκρυα να κυλούν στα πρόσωπά τους. Έκαναν ό,τι μπορούσαν για να μου εκφράσουν τις ευχαριστίες τους. Ήταν μία από τις πιο δύσκολες εμπειρίες μου. Όταν κατάφερα επιτέλους να φτάσω στην καμπίνα που μου είχε δοθεί, έπεσα στο κρεβάτι και άρχισα να κλαίω. Ήταν μία μεγάλη δοκιμασία, αλλά νομίζω πως έκλαιγα και από χαρά που ο Θεός με βοήθησε να σώσω αυτούς τους 2.000 δυστυχισμένους».

νετήριά του όσο και σε διεθνείς κύκλους, του έχουν απονεμηθεί πολλά βραβεία και διακρίσεις, ενώ κατέχει και τον τίτλο του Άρχοντα του Οικουμενικού Πατριαρχείου (Τάγμα του Αγίου Ανδρέα). Έχει δώσει διαλέξεις με θέμα τη διοίκηση επιχειρήσεων και την επιχειρηματική ηθική σε πανεπιστήμια και ινστιτούτα της Ευρώπης και των ΗΠΑ, συμπεριλαμβανομένων του Πανεπιστημίου της Οξφόρδης και του Ελληνοαμερικανικού Εμπο-

ρικού Επιμελητηρίου της Αθήνας. Πέρα από το ενδιαφέρον του για την επιχειρηματική ηθική, έχει ερευνήσει εκτενώς την καταστροφή της Σμύρνης, μέσα από την επαφή του με πολλούς Μικρασιάτες της Μυτιλήνης, ενώ έχει δημιουργήσει στο διαδικτυακό μία μη κερδοσκοπική ενημερωτική και επικοινωνιακή υπηρεσία για τον αναπαιχτού ελληνισμό (Hellenic Communication Service).